

- Gloednieuw voor de soldaat
- Routine voor het kader

Na 5 Div jaagt nu 1 Div het stof van La Courtine omhoog

NA de „rijke” hebben we nu de „arme” divisie, aldus de zakenlui van La Courtine. De divisie van het kastanjeblad met de vele herhalende huisvaders beschikte over aanzienlijk meer nieuwe francs dan de dienstplichtige vrijgezellen van de EM-divisie, die nu 's avonds weliswaar luid zingend, maar slechts matig bestedend (althans in vergelijking) het dorp intrekken.

Niettemin heeft La Courtine in de vier jaar dat Nederlandse troepen hun oefenterrein hebben gevonden op het plateau van de duizend bronnen en de miljoenen varens een voorspoedige tijd gehad, zichtbaar aan de mensen, de activiteit en de huizen.

Andermaal oefenden er dit najaar twee brigades, waarvan de 42 Infbrig onder kolonel van Loon in september als eerste haar drie oefenweken afwerkte in het oefengebied noord van het „bedgordijn” zoals de letterlijke vertaling voor La Courtine luidt. Zij is opgevolgd door de 11 Infbrig onder kolonel W. P. Boerma.

INFANTERIE — opgezeten of te voet — trekt op of terug langs en over de vele hoogten. De pipers van het 299 Sqn Lichte Vliegtuigen cirkelen boven het gebied, luchtfoto's nemend van goed en minder goed verstopte en gecamoufleerde vijand. Zo nu en dan duiken plotseling enkele straaljagers — even van Nederland komend — op een van de talrijke puy's („puisten”) af.

Voor een vreemdeling in dit militair Jeruzalem lijkt alles zo maar wat op en af te rijden en te sjouwen. In werkelijk-

heid is alles onderworpen aan de strakke regie, neergelegd in lijvige oefenboeken, die luisteren naar verbasterde namen als „Kie-Terre”, „Lettim Kun” en „Dili-Gente” en aan de richtlijnen van de hulp-leidersstaf, die met witgestreepte heimen en voorzien van witte of groene armbanden in radio-jeeps vooral te onpas opduiken als lastige wespen.

Hoe ondergaat en ziet de soldaat dit alles? Meestal zit hij in z'n schuttersput of is bezig er eentje te „hakken”, ofwel hij ligt verdekt opgesteld. Ook doet hij, als hem dat is toegestaan, in de warme zon een dutje. Dan weer wordt hij opgetrommeld om voorwaarts te gaan of terug, zich opnieuw in te graven of in de varens te verbergen.

Hij pikt het af van de hitte en lijdt onder de te vroege nachtelijke kou, die al rijp legt over de nog niet aan herfstkleuren toe zijnde natuur. Hij kruipt in z'n slaapzak, wordt wakker geschud om in actie te komen of ontwaakt om zich door de vijand verrast te zien of te horen (en hoe), totdat hij ten slotte moe en bestoft de ilots (legeringsgebouwen) van het kamp weer binnenkomt om uit te blazen van deze 2- of 3-daagse oefening en z'n spullen weer in orde te brengen voor de volgende.

Van de organisatie, die hem manoeuvreert, ziet hij alleen wat er zich vlak om hem heen afspeelt en wat er met hem gebeurt. Hij weet dat de vijand pal tegenover hem voor dat moment de zijne is. Hij ziet de jeep met de hulpleider bij z'n stelling stoppen en hij verwacht ieder moment de mededeling dat hij getroffen is, „dood” of „gewond” compleet met label, dat hij z'n gasmasker op moet zetten, dat hij nu gevangen is en wat men allemaal meer met hem kan doen voor z'n soldij.

Buiten zijn gezichtsveld buigen zich officieren over stafkaarten, bespreken de volgende fase in de oefening en verdwijnen om hun opdrachten te gaan uitvoeren. Legerluchtwaarnemers met hun

bruine bontkraagjes roepen de pipercubs op, verkenningsgroepen rijden voorwaarts, de cc's lichten de pc's in en die weer hun groepscommandanten en ten slotte hoort Jan Soldaat er het zijne van.

De bc werkt volgens zijn plan, de hulpleidersstaf heeft er zo zijn gedachten over. Dreigt de opmars of de verdediging buiten het kader der reële mogelijkheden te lopen, dan grijpt hij in. Dan is er nog de kolonel en in hogere instantie de generaal, die hun inzichten in het verloop tot gelding brengen. Nieuwe wapens, nieuwe middelen vereisen een nieuwe tactiek en die moet uitgeprobeerd worden. De soldaat volgt gewillig de commando's die op hem neerregenen. Hij snapt er soms niets meer van. Alleen als hij plotseling verrassend achter of opzij van de vijand opduikt of heelhuids ontkomt beseft hij dat het spel toch goed wordt gespeeld, zo goed als hij ervaart wanneer het mis is.

De lawaaischoppers

IN de strijd van brigade of bataljon tegen bataljon speelt de Infanterieverkenningsscie een grote rol. Opgedeeld in pelotons is zij zowel vriend als vijand. Eenzelfde lot is toebedeeld aan de Infanterie-pionierscompagnie, die voor blauw voor prikkeldraad versperring en mijnenveld zorgt en voor groen ze met evenveel enthousiasme doorbreekt en opruimt.

Geen Franse appelstroop en pindakaas

KAPITEIN D. Reijnga van de *Intendance* is de man, die goochelt in de klassen I en III, zoals dat in legerjargon heet.

Hij houdt de weegschaal voor de aankoop van de dagelijkse behoeften nauwkeurig in de gaten. Aan de ene kant zet hij de ruim vijfduizend man van de brigade erop en weegt daartegen de dagrantsoenen af: b.v. 2500 kg aardappelen en evenveel brood, 500 kg vlees, 100 kg koffie, 20 kg thee, 450 kg suiker, 275 kg appelstroop of evenveel jam of pindakaas of chocolade hagelslag, 300 kg Hollandse kaas of evenveel Franse, maar de Camembert en de Rocquefort wordt meer geprefereerd door O's en O.O.'s.

De appelstroop en de pindakaas zijn in Frankrijk onbekend broodbeleg en worden „ingevlogen” uit Nederland.

Dan hebben we het nog niet gehad over 2700 Franse eieren (uit Nederland...) als er pannekoeken worden gebakken.

„Hogerop” beraadslagen de officieren onder de plv. C-44 Infbat., majoor Van Gassel

Generaal De Gaulle in La Courtine!

IN het centrum van het oefengebied van La Courtine ligt de Puy de Fagitière, vanwaar men een prachtig overzicht heeft over een groot gedeelte van dit terrein.

Nadat de Nederlandse genie hier het grondwerk heeft verricht, heeft een Franse wegebouwer een lusweg op de top aangelegd, aansluitend op de hoofdweg langs het kamp.

Op 13 en 14 oktober komt generaal De Gaulle hier twee dagen lang de oefeningen volgen van twee divisies Franse parachutisten, die een nieuwe strijd tactiek zullen beproeven.

Deze manoeuvres staan onder bevel van de Inspecteur Opleidingen van het Franse leger. Meer dan 400 genodigden, onder wie talrijke Franse generaals, hoge Nato-functionarissen en militaire attachés uit Parijs, zullen op de daarvoor gebouwde tribune met de president van de Franse Republiek de verrichtingen volgen. Er zullen 3000 para's worden gedropt.

De 11 Infbrig zal in die dagen elders haar heil moeten zoeken. Onze troepen zullen barakken in het kamp ontruimen voor de legering van Franse reservisten. Onze tanks, nabij de Puy de Potence opgesteld, doen ook niet mee en zullen om verwarring te voorkomen oranje-vlaggen voeren.

Ze levert ook de Vuvo, de vuurvoorstelling, de groep die duchtig opeert met de mitrailleur- en tiv-nabootsers, het vuurkoord en de pakjes trotyl. Ze imiteert het eigen stormvuur voor de stellingen of het vijandelijk vuur er boven op — al naar vraag van vriend, vijand of hulpteiler. En bij al deze geweldige bedrijvigheid laten we maar in het midden hoe ingewikkeld en druk het radioverkeer is.

Is alle verkenning en voorbereiding gedaan, dan duikt daar toch meestal nog verrassend de vijand op met z'n tanks, z'n gemechaniseerde infanterie (voorgesteld door DAF's met rode lappen) en weer is een Puy verloren. Puy de Beauregard, Puy de Lair, Puy de Bouquinet, Puy de la Croix Louis, het zijn evenzovele schoonklinkende namen van de toppen in het oefengebied die voortdurend onderworpen zijn aan onze militaire acties. Terwijl infanterie en cavalerie om de

Te pas en vooral te onpas doken de hulpteilers op

Puy's strijden, rukt buiten het kamp de veldartillerie op van stellingsgebied naar stellingsgebied, onderweg bij voorkeur in de haarpinbochten vanuit de heuvels bestookt door diep gefiltreerde verkenners of... haastig bijeengetrommelde vaandrigs en kornetten van de vaste staf, want de commandant van de kampstaf voor deze periode kolonel C. L. H. Engel, ziet graag iedereen nuttig bezig.

„Le Salon intime” en de „Bar Aat”

IN het uitgestrekte kamp is intussen het dagelijkse „logistieke” en normale kazernebedrijf in volle gang. Intendance naast TD, Welzijnszorg naast sport, de Konmar naast de veldpost, veldkeukens naast... lege Franse keukens. De grote slagerij wordt ieder jaar beheerd door sm. J. Baggerman en sgt I L. M. Larsen van de Leidse Koksschool. Zij doen dat al sinds 1959, doen dat 5 maanden van het jaar en hebben dus de meeste Franse diensttijd. Het P en W detachement van 11 Vbdat repareert defect radiomateriaal; niet drukker dan in Nederland zegt de commandant, sgt J. Augusteyn. Een detachement van de 105 Int. Herstellingsplaats houdt zich onder sgt. Kastermans bezig met kapotte schoenen, tentzeilen, keukenuitrusting, kleding en schrijfmachines ook nog.

De grote welzijnszorg-amfiteatertent staat overdag leeg in afwachting van de film- en cabaretavond. De kintinetent, wat verderop, staat even verlaten en heeft ook 's avonds niets te doen, want de onderdelen hebben allemaal in de ruime legeringsgebouwen hun vernuft besteed aan kleine, veel gezelligere en warme onderdeelkantines, die om hun sfeer sterk in trek zijn, getuige namen als „Le Salon intime”.

Tussen de grote tenten zijn volley- en badmintonvelden druk in gebruik. De 1e luitenant Vogel zorgt met z'n sportinstructeurs voor sportdagen als de onderdelen niet in het veld zijn. Iedere dag verschijnt een kampkrant, de veldeditie van „De Em'er” hier naar 's lands wijs „LEM'ère” genoemd.

Naast alle puy's is er ook een echt-Hollandse „knobbel”. waar geen artillerie ligt maar twee onderhoudsploegen van de AAT, onder adjudant Van Driessum en sgt I Poel, waar een reuze-sfeer heerst, die zich na het onderhoud (90 voertuigen van 112 Transportbat) ontaald in de „Bar AAT”, een met artistieke verve ingerichte kintinetent.

Van alle gebouwen — hoe is dit kamp elk jaar verbeterd! — zijn die van Staf 1 DA het keurigst. Daar staat wmr I Dimmers dagelijks op. Hij kon echter niet voorkomen, dat grappenmakers het embleem van 1 DA, uitgesteld op een net stenen perkje, ontvreemden. Ook namen zij en passant de mascotte van 11 Infverkie mee, de haan Cocorico. Het wapenschild is door een uitgezonden „inspectieploeg” teruggevonden verstoep in een der eigen trucks, Cocorico niet. Die is naar men vermoedt in de pot gegaan....

Helder zwem- en koffiebruin drinkwater

BIJ een plotselinge hevige regenval is het mis met de waterzuiveringsinstallatie in het kamp. Dan kan zij het niet trekken

Sgt. v. d. Glas van 11 Infverkie. kreeg van C. 1 Div. opdracht 5 wapendragers zo snel mogelijk om te bouwen in lichte tanks. Het werd wel een soort gemechaniseerde artillerie, maar hij volbracht het met zijn mannen in een paar dagen

en levert koffiebruin leidingwater. Daarom staat een mobiele waterzuiveringsinstallatie van de divisie in het kamp bedrijfsklaar om in geval van nood helder water te verschaffen.

Hoewel er nog altijd de zondagse uitstapjes zijn naar Neuvic en de kabelbaan van de Mont Dore, blijven de meesten toch al gauw in en nabij het kamp. Daarom organiseert de welzijnszorgofficier, kapitein G. Bouma, extra-evenementen in het kamp zoals skelteraces door 45 Franse coureurs. Met de Friendships van de KLu (iedere werkdag) arriveren vrijdags de dienaren van de lichte muze op het vliegveld van Aulnat om met de bus langs de fraaie route Clermond Ferrand-La Courtine kampwaarts te worden gebracht.

Het detachement Konmar houdt op een bord in het kamp de ongevallen-statistiek bij (nog te veel, meestal lichte aanrijdingen) en buiten een wakend oog op de passagierende militairen (wat Nederlands luidruchtig, maar geld vergoedt veel...) Het Trompetterkorps van de Cavalerie zorgt ditmaal voor de muzikale afwisseling in het kamp en bij wijze van verrassing in het bivak, is onze representant met concerten in omliggende plaatsen. Sportontmoetingen met plaatselijke clubs zijn — als steeds — zeer in trek, evenals de vin d'honneur....

Verrassend was ook het uitblazen van een groot convooi afzwaaiende militairen door het tamboerkorps van 44 Infbat J.W.F. Zo draaide een Nederlandse brigade z'n zoveelste periode La Courtine op Franse benzine en Franse levensmiddelen (maar steeds Hollandse pot, daar is voor de liefhebber van de Franse keuken geen ontkomen aan). Steeds weer nieuw voor de meeste soldaten, bijna routine voor vele officieren en onderofficieren, die de Puy's kennen als de heuveltjes van de Veluwe....

B.

Verdediging van de Puy de Lair door tivpeloton van 43 Infbat.

